

Cestou do školy

Při zkoušení většinou neomylně zazářím,
ale dojít do školy včas, to se mi nedaří.

Vždyť cestou do školy
může se stát cokoli.
Proč mi to někteří
učitelé nevěří?

Spolužáci na rozdíl od nich vždycky ocení
každý další nevšední důvod mého zpoždění.

V pondělí na rohu
vypadla mi z batohu
na chodník čítanka,
začít' jsem se do Šrámka.

V úterý jsem před domem potkal naši sousedku,
poslala mě obstarat něco k jídlu pro fretku.

Ve středu do školy
zkusil jsem jít o holi
v bláhovém domnění,
že tím dojde k zrychlení.

Ve čtvrtek jsem zachránit musel jednu gorilu,
která v mlze hledala cestu k automobilu.

V pátek jsem přišel včas,
jenže v šatně někdo zhas'.
Přezůvky mizera
schoval mi tam za šera.

A tak vcházím do třídy jako vždycky poslední,
naše třídní procedí s klidem: Rychle zasedni.

Vzápětí fistulí
zavolá mě k tabuli:
Ty kluku, nezbedná,
máš to zase za jedna!

Při zkoušení většinou neomylně zazářím,
ale dojít do školy včas, to se mi nedaří.

Vždyť cestou do školy
může se stát cokoli.
Proč mi to někteří
učitelé nevěří?